

herinnering aan de herinneringen van mijn vader

nog maar negentien en een leven aan duigen
wij zijn nog jaren van zijn leven kwijt

volgens de archieven moederziel alleen in
unterhaching munchen juni tweeënveertig

en verder alleen dit - een leven is een raadsel
af en toe een opmerking is al wat nog naar buiten komt

waren het zijn maten die zeiden
roboti scheisse ruski hunger ruski essen

en hij ging eten vragen voor die arme sloebers
het kostte hem zijn gebit het werd er domweg uitgeslagen

geen wreedheid gewend en nooit van huis geweest
nooit vertelde hij hoe het daar was en wat hij daar deed

eigen fluisterstem te midden van teveel lawaai
thuisgekomen in een goed bewaard geheim

alleen dit - na spertijd stond aan de deur een vuile man
in smerige duitse soldatenjas – de verloren zoon

wel een geheugen dat voor ons een vreemde bleef
onder zijn schedel bleef de oorlog blijkbaar lang in stand

op zijn sterfbed sprak hij een angstig Duits
geen omroeper van oproer – geen hart van steen

en verder alleen dit - toch - vijftig jaar later
ging hij alsnog dood aan die oorlog

Jos de Klerk